

Cennetim

– MESUT ÇİFTÇİ · 27 Eylül 2024

Toprağımın kokusu rüyalarımda cennetim,
Koyu, gri şehirler sizin olsun,
Yemyeşil kırlarda rengarenk çiçekler benim.
Bir derenin sularıyla aklansın bedenim,
Yemyeşil kavak ağaçları,
Çiçeklerimin kokusu
Ve kıvrılan Tohma, biricik servetim.

Uca dağ başımda duman,
Bu hasretliğe can dayanmaz, yaman,
Karşı koyamam sıla hasretine hiçbir zaman,
Ben miyim şehrin elimde karalanan,
Kiralanan,
Satılan,
Hasretle yanan?

Şehrin yalancı ışıklarına aldananlar,
Bilmezler yıldızlar nasıl göz kırpar insana,
Beton direkler arasında zavallı mahkumlar,

Göremezler ışıklı kubbe nasıl götürür rüyalara.
Yer yoktur onun altında kabuslara,
Yalanlara.

Hayalimde cennetim,
Hayalimde gökyüzü
Ve altında altın sarısı başaklar,
Bereketin türküsü,
Çalışmanın ve emeğin,
Alın terinin öyküsü.

Kırmızı gelincik çiçekleri
Ve güneşin altında yonca yeşili.

İşte cennetim işte ben,
Erken mi ayrılısam bu şehirden,
Ölsem mi mesela aniden,
Kavuşsam mı kırlarıma hemen?
Azledilsem artık bu ağır mesaiden,
Benden,
Bedenimden,
Benliğimden...